

Абонаментъ:
За година 15 лева
„ 6 м-ца 8 „
Ръкописи назадъ
не се връщатъ.
Всичко
въ предплатата.

ПРАВДА

Урежда Редакционенъ К.тъ.

Обявления
Гармондент редъ
2 лева.
Реклами
по споразумѣніе.
Прист. об. ления
10 ст. на дума.

Ул. Полицейска № 249.

Г-ца Йовка Захариева

и

Г-нъ Юрианъ Нешевъ

Вънчани.

Сливенъ, 29 декември 1918 год

Прѣдъ Новата Родина.*

Старата година приетършва вече своите мъжественски дни и отстъпва мястото си на новата 1919 год. Тежка и мъчителна бѣ тя за цѣлото човѣчество, както и нейните близки предшественици. Но прѣз нея се тури край на кървавото безумие, което бѣ обхванало народите. Замъкнаха вече стоманените гърла, които съяха смърть и ужасъ отъ влажните полета на Фландрия чакъ до зноните пустини на Азия и Африка. Окървавеното и измъчено човѣчество чака съзатаенъ дъхъ изгръвшата зора на новата година, която да му донесе щастие и миръ за дълги времена. Съ своето кърваво перо старата година зарегистрира велики събития и промѣни въ аналитъ на историята. Тя съдружи тъмната завѣса на миналото, която забулваше въ мракъ свѣтлото и възвишенното въ живота и съ своя яръкъ факелъ озари новите житища и хоризонти, които се откриватъ за народите. Настигна нова ера на пробуждане и възраждане. Край на въковните насилия. Подъ тръбъска на историческите събития се опомниха народите и съ гигантска сила почнаха да събърятъ освѣщените отъ въковете наредби. Царе, крале и императори бидоха измѣнени отъ троновете си отъ големата метла на историческата необходимост и търсятъ уютни кътчета въ „пустите полета“, за да се подслюнятъ като монастырски класари въ удивление и покой, далечъ отъ народния гневъ. Каква пародия! Тий властелени, който до вчера мислѣха, че сѫ отредени отъ сѫдбата за свърхзовѣци, да творятъ културата и силата на нациите!

Tout existe et tout n'existe pas... Тази диадемична мисълъ бѣ казалъ още въ древните философи Хераклитъ. Всичко се мѣни. Нищо въ живота не остава постоянно. Съвта не трѣбва да се схваша като единъ комплекс отъ готови, съвършени прѣмети, а като комплексъ отъ постоянно мѣнящи се процеси. Тий което минава за разумно, елѣдъ врѣме се обръща на неразумно. Историята на народите си има опредѣленъ путь и тежко и горко на оня, който иска да спре нейната колесница. Той ще бѫде смачканъ подъ нейните тежки колелата. До като въ миналото изрѣдко проблемът въ въковната тъмнина свѣткавичната мисълъ за освобождението на народите и пакъ загасваше въ мрака на насилието на привилегированите малцинства, днесъ тази мисълъ пробужда милионите човѣшки сѫщества, за да не засиятъ везе никога до като не поврѣдятъ сѫдбините си въ своите ръце, а не въ тия на привилегированите малцинства и набѣдените свърхзовѣци. Традиционните форми и отношения въ живота се рушатъ и чезнатъ за да сторятъ място на новите, които ще замѣнятъ като буенъ потокъ изпоцапаната съ кърви и покрита съ черни цвѣти на смъртната земя; ще напоятъ плѣнисалата почва, за да израстнатъ

ивѣтия на живота, пролѣтъ и щастие.... И новата 1919 год. иска на човѣчеството именно тѣзи велики борби за обновлението, къто ще погрѣбатъ за винаги въ пантеона на беумието единъ режимъ на насилието.... И тогава надъ развалините на кървавата цивилизация ще изгрѣе зората на истинската общо човѣшка цивилизация и култура.

Чиновнически въпросъ и чиновниците и служащите.

Безспорно е, че днесъ чиновническиятъ въпросъ занимава всички умове заинтересовани отъ него. Той е дошълъ до една точка при която е невъзможно да стои въ замръзнало състояние —той или трѣбва да бѫде разрѣшенъ и то въ благоприятна савиция за чиновниците и служащите, или ако държавата, въ лицето на дългъ имъ се налага да издигнатъ знамето на борбата по високо, като подновятъ и налагатъ въ своята съюзи, споредъ своята разбиране, защото нека да се знае, че безъ организирана борба нѣма успехъ а кой не желег отъ част усъѣхъ! Нѣщо повече, организациите сѫ обществено необходими при новия животъ на демократията. Тъ сѫ необходими и за неизвестните и всестранно подобрене на общото положение на чиновниците и служащите.

И сигурно е че слѣдъ това чиновниците и служащите се вълнуватъ и искатъ и ще искатъ, защото сировата дѣйствителност изисква и налага. Борбата за извоюване закона за чиновниците, като продуктъ на пазрѣлът условие и като условие на новото врѣме, както и извоюване достатъчно заплати чрезъ измѣнение щатовете, гарантиращи едно сносно попълнене —тая борба подета вече —продължава и ще продължава. За това Сливенските чиновници и служащи и всички въ цѣлата страна, дългъ имъ се налага да издигнатъ знамето на борбата по високо, като подновятъ и налагатъ въ своята съюзи, споредъ своята разбиране, защото нека да се знае, че безъ организирана борба нѣма успехъ а кой не желег отъ част усъѣхъ! Нѣщо повече, организациите сѫ обществено необходими при новия животъ на демократията. Тъ сѫ необходими и за неизвестните и всестранно подобрене на общото положение на чиновниците и служащите.

Прочее къмъ организиране въ стоящъ и къмъ борба.

Военно-граждански
театраленъ комитетъ

№ 30

24 Декември 1918 год

Да Господина редактора
на в. „Правда“.

Тукъ.

СЛИВЕНЪ.

Гоеподине редакторе,

Въ 1 брой на вѣстника си стѣ помѣстели едно антрефиле, което визира фирмата на Ташевъ и Оиковъ, и имена на разни комитети по въпроса за гасъта въ комитета. За да не се даде възможност на злонична мълва отъ една сграда по адреса на комитета, отъ друга, за да не се мѣсятъ въ тази работа много комитети, въ качеството си на дѣловодител на Военно-гражданския театраленъ комитетъ съобщавамъ Ва слѣдното:

Дѣйствително, отъ Министерството на Войната — Дирекция за С. Г. и О. П. отдѣль индустриаленъ съ писмо № 22456 отъ 7 августъ т. г. се отпусна на комитета 1000 (хилядо) литри гасъ съ поръжка, че „петролъ е годенъ само за гориво на моторъ, но не и за осветление и др. цели, тий като е лесно запалително!“ Отъ тѣзи 1000 латри, обаче ние получихме сам 767 килограма. Огът тѣзи 767 килограма комитета ни, който работи да 8 септември включително, изразходва отъ гасъта, която съмѣши и съ известно количество нафтъ, 395 килограма. Огъ тукъ слѣдва, че остава на лѣще 372 килограма.

Тѣзи 372 килограма гасъ сѫ прѣдавани на фирмата Ташевъ и Оиковъ по покупата цѣла съ протоколъ рѣщение на комитета отъ 9 септември м. м. (протоколъ № 4). Въ гоа си засѣдане комитетътъ прѣдаде налиниятъ си горивни материали на Ташевъ и Оиковъ, като се задължи да имъ съдѣйствува и да бѫда създаване на нормативъ на тѣзи. Срѣчу тази услуга, обаче, фирмата на Т. и Оиковъ се задължи да дава въ комитета отъ брутото и приходъ 25%. Т. и О. купиха гасъта и изпълниха своето задължение. Ние държахме касата въ ръцѣ си. Огъ бру-

* Б. Р. Таази статия е дадена за печатане срѣду Нова година, обаче поради спиране вѣстника отъ цензура, даваме я сега понеже не е бѣзъ значение.

тото приходъ получавахме редовно 25% до като ни завариха сериозните събития. След тези събития настъпила демобилизация и комитета ни, съгласно устава, фактически престава да функционира, и съмъта, че е безправен да търси обратно материали (гастъта) веднаж окончателно изплатени по-рано условия.

Вървамъ да сте доволенъ, Г-н редакторе, отъ дадения отговоръ и Ви моля да приемете моите отлични почитания, като ще дадете гласност във вестника си на всичко гореизложено.

Секретарь: А. Николовъ.

ТЪМНИ ОТРАНИЦИ.

Г-нъ Военния Министър е длъженъ да нареди, за да се провърши какът е възможно, щото прѣзъ време на войната, областния интенданть на З-а Див. област — Подполковникъ Сяровъ да стане крупенъ богаташъ, когато прѣди войната не бѣ такътъ.

По този въпросъ ще чакамъ и ще се повърнемъ.

**

Командантъ — търговецъ. Команданта на г. Сливенъ прѣзъ време на войната — Подполковникъ Поповъ е билъ търговецъ — съдружникъ съ извѣстния спекулант Илия Цънцира, съ когото, въ прикрита форма, задъ фирмата на помѣнатия Бай Илия, Подполковникъ Поповъ е вършилъ безбожни спекуляции, за съмѣтка на населението, като е добилъ голѣми печалби.

Той Подполковникъ Поповъ е вече уволненъ отъ офицерска длъжност, но това е недостатъчно. Ний изнасяме прѣдъ обществото този фактъ, за да се разбере, какъ единъ обикновенъ офицеръ, оставенъ въ дѣлбокия тилъ, се е занимавалъ съ търговия прѣзъ прѣмето, когато народътъ лѣеше своята кръвъ на фронта!

Настоятелно искамъ да знаемъ що станаха актоветъ, съставени отъ финансово-инспекторъ — ревизоръ Попъ Луковъ противъ прѣдседателя на Сливенск. комисия и допълнителните членове на тази комисия, — тѣ бѣха десетина души, — за реквизираніе отъ тѣхъ червенъ пиперъ, лимонтузу, свинска масъ, луксозни коняци съ много звѣзи и др.? Сѫщо, що станаха конфискуваните остатъци отъ тия продукти, запечатани и прѣдадени на хранение на начальника на ревизионния магазинъ?

**

На вниманието на специално опредѣлената комисия за оплакване.

Въ началото на мобилизацията прѣзъ Сливенъ минаха повече отъ по 200 кола, коларитъ на които се продоволствуваха отъ Слив. Рекв. Комисия. Прѣдседателя на комисията по комшийски бѣше реквизиралъ всички останали и негоденъ за употребление суджуки на Ст. Биневъ и го даваше за храна на коларитъ, между които имаше и 80 годишни старци, а суджука искаше вълчи зѣби и здрава стѣна за опъране. Интересно е да се знае по колко пари се плати суджука, още повече, че прѣди това време не се позволявало реквизирането на суджуци, настарми и др. Интересно е още да се знае кой плати бѣльонетъ настарма и хубавъ свински саламъ доставени отъ сѫщия Биневъ за лично употребление на Ципорановъ, на начальникъ склада и др. Знае се, че янгълена отъ салама куса и ст. стражаръ Димитър Атанасовъ и съ това си павлече умразата на свояшъефъ — окол. начальникъ и прѣдседателъ на рекв. комисия Ципорановъ.

**

Има ли въ смѣтките на Ревизионната комисия минато перо за съмѣтка на Ципорановъ, който търгъти мѣсеци храни кончето си отъ реквиз. фуражъ?

**

Питаме фабриканта Коста Кантарджиевъ да ни ще: кой фабриканть се обявя за лудъ прѣзъ време на войната, за да бѣдятъ освободени и двамата му са отъ редоветъ на войската.

**

Бившия генералъ Желявски, изглежда, че е стълькътъ на Малка Банка.

Свѣтовни работи.

ЮМИТЕТСКИ

Поредъ точни свѣдѣнія нѣкои отъ хлѣбаритъ отъ ЮМИТЕТСКИ, които добиватъ и получаватъ въ повече хлѣбъ, продавали той хлѣбъ на свои близки по 5-6ева единия хлѣбъ, а хлѣбъ Петъръ Руския дѣлъ има храни свои приятели съ повече хлѣбъ. Има ли юриалъ и законностъ въ главитъ на тия хлѣбари? Има комитетски органи немогатъ да турятъ педъ вътия работи?

X

Граждани запитватъ, защо г-нъ ревизора по фурнери, когато му се поднесалъ отъ гражданинъ хлѣбъ съ 60 грама отъ фурната на Петъръ Руския не изпълнилъ още сѫщия денъ своя ревизорски дѣлъ, а слѣдъ „дѣждъ качулка“ е съставилъ актъ, който безъ значение.

Долегата че Дирекцията да внимава!

Писахме въ миналия брой, защо комитета не уволни женитъ и ги замѣсти съ демобилизираніи воиници. Допълваме мисълъта си: — да бѣдятъ уволненъ всички жени, които сѫ дѣщери или съпруги на заможни граждани, а всички бѣдни интелигентни момичета, между които има съ срѣдно и више образование, бѣдятъ оставени на работа. Въ комитета има чиновнички, които още отъ отдѣленіята като сѫ оставили писалката, до създаване на районните комитети не сѫ и хващали. Ще се съкрати персонала и ще могатъ да се подобрятъ, съобразно нуждите на живота, заплатитъ на останалите.

На имена не е нужно да посочваме нали?

X

Шинело сѫко щѣло да се раздава на гражданинътъ отъ районните комитети. Ш-о имаме търпѣние до май. Да нѣма пакъ три мѫжки или женски дѣца?

X

Шушнатъ си хлѣбаритъ, че нѣкои отъ комитетските чиновнички по прѣвѣрка на изрѣзаните отъ хлѣбаритъ купони за хлѣбъ правили нѣкакви пазаръти съ хлѣбаритъ, за да имъ дадатъ умъ: какъ брашното да не излази ексинъ. Макаръ много да не вървамъ на хлѣбаритъ, се е добре прѣдседателятъ комитетски да не вдига високо яката на палтото си, за да може сегисъ-тогистъ да дочува по нѣщо.

X

Завѣрналитъ се отъ фронта касали сѫ подали заявление до Комитета да имъ разрѣши да закупуватъ свободно добитъ и го продаватъ съ по ниски цѣни отъ нормирани, обаче, това не имъ се разрѣшавало отъ горѣ, въпрѣки ходатайството на ткашния комитетъ. Нали ужъ трѣба да се създаде работа на демобилизираните? Или ще трѣба да се облагодѣтельствуватъ нѣколинци, които прѣзъ цѣлата война монополизираха въ рѣцѣтъ си продажбата на месото, та и сега ще трѣба още да се облагодѣтельствуватъ?

X

Знае ли комитета, че извѣстни „банкери“ контрабандиратъ храни отъ Карнобатските села съ спекулантски цѣлъ, които съхраняватъ въ кѫщи на бѣдни хора?

ХРОНИКА

За знание. За агентъ на вѣстника е назначенъ Иванъ Ан. Бунарджиевъ отъ Сливенъ. Възложено му е да събира всѣкакви суми за съмѣтка на сѫщия срѣщу кватанции, подписаніи отъ издателя на вѣстника и подпечатани съ редакционната печать.

Беззаконие и бруталностъ се извѣрши надъ вѣстника и редакцията ни чрезъ конфискуването на част отъ брой 1 и завардване два дни редакцията отъ войници и полицаи, по заповѣдъ на комендантството. А още по-голѣмо беззаконие се извѣрши за гдѣто бѣ спрѣно излизането на вѣстника миналата седмица. За всичко сме направили постежки гдѣто трѣба, а за нанесените ни врѣди и загуби се отнесохме до компетентните сѫдии.

Ограбени богатства отъ хангари въ Ямболъ. Прѣзъ време германското отстѫжение, военната администрация на Ямболския хангър разгласява чрезъ общински глашатай, че ще продава разни материали, мебели и пр. Отзоваватъ се на уреченото време мнозина демобилизирани войници, инвалиди и бѣдни граждани, обаче биватъ разгонени отъ прѣводчика на хангара, бѣлгарски подпоручики, а се отварятъ вратитъ на нѣколинци ямболски търговии спекуланти, които закупуватъ всичко, почти безъ пари, за да го продаватъ отпослѣ на неимовѣро високи цѣни. Комитетъ е успѣлъ да тури рѣка само на 90000 кгр. сода-каустикъ. Поканяваме компетентните власти да се заинтересуватъ върху тая „комшийска“ разпродажба, по които ще се повърнемъ.

Новогодишните вечерики въ града ни отъ страна на: Читалище „Зора“, тѣсните социалисти и независимите такива, бѣха добре посѣтени и всички мумера отъ програмите сполучливо изпълнени.

Докато въ първата се забѣлѣзваше голѣма аномия, напротивъ, въ послѣдните владѣше голѣмъ ентусиазъмъ и оживление.

Напослѣдъ „елита“ на Сливенското граждансество, събрано въ „Зора“ доказа, че не цѣни трудъ на нашите художници, съ отказа си да откупи изнесеното на сцената за проданъ едно твърдѣ художествено произведение на художника Ив. Панайотовъ. Скандалъ!

Ванда отъ разбойници на 26/XII прѣзъ нощта нападнала минаващите прѣзъ моста близо до Кермений 5—6 файтона съ пасажери идящи отъ Кермений и ограбила почти всички имъ багажъ.

Дѣлъ е на полицията да влѣзе въ диритъ на тази бандя, която по всѣка вѣроятностъ е рекрутрана отъ хора изъ околните села.

Коледенъ хоръ отъ ученици подъ деригентството на учителя по музика въ м. гимназия — г. М. Тодоровъ ще посѣти гражданините прѣди коледа.

Замолени сме да запитаме командира на 11-и Сливенски полкъ да ни съобщи какъ стои въпросъ съ сумитъ събрани прѣзъ войната за фонда за издигане паметникъ на убитите отъ сѫщия полкъ прѣзъ войната, който споредъ свѣдѣнието ни възлизалъ на около 40000 лева.

Напослѣдъ наводниха въ Сливенъ много търговци на директни лозини прѣчки. Считаме за нужно да прѣдизимъ лозарите да се въздържатъ отъ купуването на подобенъ материалъ понеже напекдѣтъ отъ него едва ли ще се отпраща.

Къмъ начальника на Дивизията. Турското училище, което е заето за комендантско управление, защо не се освободи? Не е ли прѣстъжно да се държатъ безъ училище повече отъ 400 дѣца на ткашните мюхamedански граждани, и нѣкъ добри бѣлгарски подданици? Има много гради, въ които свободно може да се нанесе комендантството.

Г-нъ Окол. Начальникъ да нареди да се организира добъръ селската полиция изъ околните, защото много кражби ставатъ изъ селата. Въ Г.-Александрово сѫ изкарани отъ кощарите 20 овце на Нед. Славовъ; въ Трапеково сѫ откраднати 100 овце на Митю Славовъ; въ с. Есирий е изнесена прѣди нѣколко дни една торба комитетска захаръ отъ общ. управление; въ Калояново сѫ откраднати нѣколко праски и пр. и пр.

Това вече не е правова дѣржава.

Популярна Банка има основана отъ прѣди години въ Сливенъ. Врѣме е да се съживи и започне своето функциониране.

Замолени сме да запитаме г-да Папанчевъ и Ной Марковъ, какво стана съ сумитъ събрани отъ гражданинътъ прѣди намѣсата ни въ войната за въ полза на руския червенъ кръстъ, която сума възлиза на 2—3 хиляди лева?

Граждани запитватъ, какво стана съ ризитъ, гащть, фланелитъ, пешкирить, кърпитъ, чорапитъ и други платове, събиращи отъ нѣколко комисии това лѣто за войниците на фронта? Събитията не позволяха да имъ се изпратятъ, но тия дрѣхи трѣба да се дадатъ или на бѣдните въ града или да се употребятъ за други общеполезни работи. Гражданинътъ искатъ да знаятъ, да не би съ тѣхъ да се е злоупотребило? Иматъ думата г-д, коменданта, начальника на полковото окръжие и начальника на див. област. Желателно е да се освѣтли сливенското общество.

Жени, минувайки клуцохорски мостъ, трѣба да затварятъ очите си, защото засички околните занаятчии-работници ходятъ по нужда края Куруча. Нѣща ли община спестени пари, ако не за друго, то поне за направа на единъ-два нуждника, каквито има въ другите градове. И много хора се чудятъ отъ идватъ заразитъ.

Въчалъ се е на 29 м. и въ Ямболъ напиша добъръ приятелъ, Иванъ Георгиевъ, учитель, за г-да Зафирика II. Джелебова. Нашите поздравления.

Събрание на инвалидитъ. Поканватъ се всички военно-инвалиди отъ Сливенъ и околните на дружествено събрание, въ сѫбота на 11 того, 81/2 ч. прѣди обѣдъ въ салона „Зора“.

ТЕАТРАЛНИ.

Мѣстната театрална група прѣдстави на 28 м. и съ голѣмъ успѣхъ многощумния фарсъ на Брантона Томасъ „Леллата на студента“. Сѫщата трупа ще прѣдстави прѣзъ Коледните празници при подданици сили: „Ни минута покой“ (студентска фантазия), комедия въ 3 дѣйствия отъ Мясници и „Край мѣтната потока“, драма въ 3 дѣйствия отъ Горянинъ.

ПОЩА.

Р-а. За „продукти“ ще получите 5, а по бѣлгарски двойка. Получихме вашиятъ „произведѣнія“. Поогледете го и като научите хубаво граматиката ще помѣстваме похубавите Въ коша.

Беогардъ. Нѣкои отъ тѣхъ ще помѣстватъ. Граматиката!!!! „Разсѣянія“ англичанъ знаете ли какво направили; духовъ кревата и се тръшиналъ въ кревата, а друго закачи на зончалката. „Закачалка“ не може да се каже нали.

Хризантема. Хризантемитъ... Ахъ колко хубави хризантеми!... Само че произведенията, много каба. Хайде хошъ въ коша. Съ извинение, не ги бива.

Тукъ—Съѣздъ на шездото